

Anem millorant

En una entrevista publicada a l'*Avui*, la jove escriptora Mercedes Abad afirma amb un gran aplom que l'erotisme és un gènere literari "amb unes altres regles ortogràfiques, de puntuació, etcètera".

Doncs mira, es pot dir que només ens faltava aquesta. Ara que s'ha posat de tanta moda que les publicacions periòdiques es facin llibres d'estil a la mida, implantant unes normes oposades a les normes, potser sí que ha arribat l'hora que cadascú s'armi amb les normes que l'hi vinguin més de gust, amb el ben entès que han d'ésser unes normes que vagin contra les normes, amb la qual cosa tindrem més normes de les que mai no hauríem somiat. Fins a aconseguir el triomf que tothom pugui escriure tan malament com vulgui, a base d'emparar-se en unes regles que resultin còmodes.

Els qui ho tindran malament (¡encara més!) són els correctors. ¿Quin d'ells s'atrevirà a tocar cap troballa d'un escriptor que hagi tingut la precaució de beneir les seves limitacions amb un codi d'estil personal? El lector també haurà d'anar amb peus de plom, —és a dir— quan topi amb mots o frases que abans, fa cosa de no res, eren mal vistos. A mi, és un posar-ho per cas, m'acaba d'ocórrer que en un d'aquests moments estivals que conviden a empassar-s'ho tot, he llegit una

informació sobre els *encierros de San Fermín*, les pulcres festes que se celebren a Pamplona. La notícia feia referència al segon *encierro*, i en les últimes ratlles del text aparegut en un diari català, en català de Barcelona, es llegeix: "El tercer dels ferits, Julián Caballero, va rebre a l'alçada de la coneguda curva de la Telefònica, una puntada d'uns deu centímetres en la zona exterior del musle esquerre".

Deixant de banda, que ja és deixar, la "curva" i la "puntada", això del *musle* m'ha intrigat. ¿Volia dir muscle i només es tracta d'una petita errada tipogràfica? ¿O és una adaptació desesperada de *muslo* al català que ara es parla? Fa de mal aclarir. Tot deu ésser qüestió de normalitzar-ho.

